

MOCIÓ PER AL REONEIXEMENT DE CARIDAD BARRAQUER PER LA SEVA TASCA EN LA SALVAGUARDA DEL BOSC DE LA MARQUESA

Caridad Barraquer de Borràs (1895-1985), Marquesa de la Barcena, fou propietària del conegut Bosc de la Marquesa, un espai natural d'elevat interès ecològic i paisatgístic situat entre la Platja Llarga i la Punta de la Móra. L'amor d'aquesta dona per la natura i la seva força d'esperit i de caràcter la va dur a crear un vincle de protecció respecte de d'aquests bosc, quan encara no és tenien en compte els valors de preservació natural.

La seva figura és del tot desconeguda tot i que mitjançant alguna iniciativa se l'ha donat a conèixer de forma breu. Una d'aquestes iniciatives s'inclou al·l cicle documental "Dones a la Història de Tarragona", impulsat pel Museu d'Història de Tarragona (MHT) i la Biblioteca Hemeroteca Municipal (BHMT), que promou el paper de dones destacades i la seva relació amb la ciutat.

Caridad, filla de Benet de Barraquer i Garrigosa i de Manuela de Borràs, va rebre de sa mare el títol nobiliari i les terres a la Riera de Gaià, així com Mas Rabassa i Mas Grimau. Del coronel Fontana, el segon marit de la seva mare, va adquirir un gran interès per la terra i la vegetació existent, i encara ara és conserven algunes palmeres que va dur després de la guerra de Filipines i que encara és poden observar al Bosc. Durant la Guerra Civil Espanyola la seva finca fou confiscada i quan va retornar a Tarragona, tota la finca estava destrossada.

Caridad Barraquer és va proposar recuperar l'explotació agrícola, plantant vinyes, garrofers i oliveres, la qual cosa va aconseguir obtenint fons de la venda de la biga principal del Molí del Trull i adquirint dues mules per llaurar els terrenys. Aquesta dona amant de la terra és va anticipar a la seva època en la defensa del territori i dels seus valors ambientals.

Gràcies a la perseverança de Caridad Barraquer podem gaudir, avui en dia, del Bosc que du el seu nom. Anualment, més de 20.000 persones, visitem el Bosc de la Marquesa, tot contribuint al seu deteriorament en erosionar els camins i les dunes, especialment la duna de la Punta de la Creueta.

El Bosc de la Marquesa, amb 90 hectàrees de bosc i 30 hectàrees de mar protegit al davant, és una mostra única del **paisatge** de litoral mediterrani. El seu ecosistema te un especial interès científic per les espècies úniques i per la presència d'hàbitats prioritaris típics dels ecosistemes litorals mediterranis. La vegetació formada per aproximadament 69 espècies, compren pins blancs, alzines, arbustos, herbes enfiladisses, margallons, brucs, savines, liris de mar... que conviuen amb els cultius tradicionals de secà.

Des del punt de vista **natural**, el Bosc de la Marquesa és un espai protegit i declarat Espai Natural Protegit per la Generalitat de Catalunya, forma part de la Xarxa Natura 2000 del Govern espanyol i també està declarat com un Lloc d'Importància Comunitària (LIC) per la Unió Europea. Per la seva **biodiversitat**, l'Espai acull fins a 6 espècies d'amfibis, 16 rèptils, 17 mamífers i 52 aus. A la part submergida, es poden trobar més de 90 espècies de peixos i una representació interessant de fanerògames marines, algues i invertebrats associats a fons de sorra s i els penya-segats litorals.

El Bosc de la Marquesa fou reforestat amb alzines al 1986, pel grup de natura La Gla. Al 1996 Lliga per la Defensa del Patrimoni Natural (DEPANA), sota la presidència de la Sra. M. Purificació Canals i Ventín, biòloga tarraconense, va obtenir els fons europeus LIFE de gestió sostenible de la Punta de la Mora que van permetre que el Bosc de la Marquesa fou declarat Espai d'Especial Interès Natural. Des de 2019 i en col·laboració amb l'Associació AURORA, es venen realitzant accions del bosc, del sotabosc i de les dunes. Com a resultat dels treballs d'avaluació realitzats des de l'any 2022 per la consultora mediambiental Limonium, el Bosc de la Marquesa disposa d'un Pla de Gestió actualitzat.

Al mes de maig del 2025, la Fundació del Bosc de la Marquesa i el Departament de Geografia de la Universitat Rovira i Virgili van endegar el Projecte de Planificació de l'Ús Públic del Bosc de la Marquesa, per tal de definir un model de gestió activa que combini la conservació dels valors naturals, culturals i paisatgístics d'aquest espai emblemàtic del litoral del municipi de Tarragona amb la possibilitat de gaudir-ne de manera responsable. Aquest projecte de "Restauració i gestió d'HIC i espècies de flora protegida al Bosc de la Marquesa", ha rebut una subvenció del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica de la Generalitat de Catalunya per a projectes que milloren l'estat de conservació del patrimoni natural.

Aquest mateix mes d'octubre d'enguany, el moviment Viles Florides, una iniciativa de la Confederació d'Horticultura Ornamental de Catalunya (CHOC) ha reconegut el projecte per delimitar les zones de pas del Bosc de la Marquesa, la seva senyalització i restauració, que degut a la intensitat d'ús i la seva fragilitat esta en seriós perill de degradació. La iniciativa es recolzada, de forma conjunta per la Fundació del Bosc de la Marquesa, l'Ajuntament de Tarragona, el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica de la Generalitat de Catalunya i el Govern de l'Estat.

Des del punt de vista **patrimonial**, al bosc podem observar Mas Rabassa, el Trull i les ruïnes de Mas d'en Grimau, datades del segle XVI, restes arqueològiques romanes i restes de paleontologia. Mas Grimau, del que sols se'n conserven les parets perimetrals, fou utilitzat com a magatzem d'armament i destruïda la coberta després d'una explosió en plena guerra civil.

En un context històric marcat per la pressió urbanística al litoral de Tarragona, Caridad Barraquer va rebutjar reiterades ofertes de compravenda i urbanització, mantenint íntegre aquest bosc mediterrani, que ha arribat fins als nostres dies com a pulmó verd litoral de la ciutat. La seva resistència a desprendre's de les seves terres, va salvar aquest espai natural de l'especulació urbanística i va garantir-ne la preservació per a les generacions futures. És necessari i obligat recordar la dona que va cuidar i protegir el nostre bosc durant tota la seva vida, especialment els anys més agressius d'especulació turística i immobiliària, impedit que la finca fos dividida, urbanitzada i, potser, fins i tot destruïda.

La Fundació Bosc de la Marquesa, és una mostra dels valors inculcats per Caridad Barraquer a la seva família, vetllant per una gestió sostenible del llegat natural i patrimonial, que ens va deixar, amb la seva persistència i estima.

Lamentablement, la ciutat de Tarragona encara no ha dedicat un reconeixement institucional a Caridad Barraquer, tot i la seva aportació cabdal a la preservació del nostre patrimoni natural. El seu nom no apareix en cap vial ni en cap plaça pública. Tampoc la recorda cap placa commemorativa, ni cap escultura. La seva sensibilitat i una visió anticipada i pionera per a una dona de la seva època no pot passar desapercebuda, ans al contrari s'ha de posar en valor.

Es per tot el que ha quedat exposat i d'acord amb allò que preveu la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local en relació al Reglament Orgànic Municipal de Tarragona (ROM) atorgant competències als ens locals en matèria de medi ambient, patrimoni cultural i nomenclàtor, proposo al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents **ACORDS:**

PRIMER.- Declarar Caridad Barraquer de Borràs, com a Filla Adoptiva de Tarragona, a títol pòstum en reconeixement a la seva contribució a la preservació del patrimoni natural de la ciutat, d'acord amb allò que disposa el Reglament Especial de Distincions de l'Ajuntament de Tarragona.

SEGON.- Impulsar la dedicació d'un espai públic (carrer, plaça, parc o equipament municipal) amb el nom de Caridad Barraquer de Borràs, prèvia consulta a la Comissió Municipal de Nomenclàtor.

TERCER.- Establir un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Tarragona i la Fundació Bosc de la Marquesa per desenvolupar projectes de conservació, educació ambiental i divulgació del patrimoni natural.

QUART.- Incorporar el llegat de Caridad Barraquer de Borràs, dins dels programes municipals d'educació ambiental i sensibilització ciutadana, en coordinació amb el

Departament d'Educació de l'Ajuntament i la Fundació Bosc de la Marquesa, pe.r tal de mantenir l'obra iniciada per la Sra. Caridad Barraquer Borràs.

CINQUÈ.- Traslladar aquest acord a la Fundació Bosc de la Marquesa, a la Generalitat de Catalunya (Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural), a la Universitat Rovira i Virgili i a les entitats ecologistes i veïnals de la ciutat que han actuat en defensa del patrimoni natural del Bosc de la Marquesa.

Tarragona, 5 d'octubre de 2025.

Elvira Vidal Sensi,
Consellera no adscrita

Elvira Vidal Firmado
digitalmente por
Sensi - DNI Elvira Vidal Sensi -
39669136 DNI 39669136R
(TCAT)
R (TCAT) Fecha: 2025.10.09
15:57:17 +02'00'

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL D'EN COMÚ PODEM TARRAGONA PER EXIGIR EL COMPLIMENT DE LA NORMATIVA SOBRE PUNTS DE RECÀRREGA PER A VEHICLES ELÈCTRICS EN APARCAMENTS PÚBLICS

Exposició de motius

La transició cap a una mobilitat més sostenible i lliure d'emissions és un dels grans reptes del nostre temps. El transport és responsable d'aproximadament el 30% de les emissions totals de gasos amb efecte d'hivernacle a Espanya, i prop del 25% d'aquestes emissions corresponen al trànsit urbà. Les administracions públiques, especialment les locals, tenen una responsabilitat clau per impulsar una transformació real en els models de mobilitat, facilitant la implantació del vehicle elèctric i reduint la dependència dels combustibles fòssils.

En aquest context, el Govern espanyol va aprovar el **Reial decret llei 29/2021, de 21 de desembre**, que estableix una obligació clara i directa: **tots els aparcaments d'ús no residencial amb més de vint places** —tant si són de titularitat pública com privada, interiors o exteriors— **han de disposar, com a mínim, d'una estació de recàrrega per cada quaranta places o fracció, fins a mil places, i d'una estació addicional per cada cent places o fracció a partir d'aquest llinar**. Aquesta exigència és d'aplicació general a tot el territori nacional i, per tant, també a la ciutat de Tarragona.

Aquesta norma no és aïllada, sinó que **desenvolupa el que ja estableix la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica**, que va fixar l'objectiu que abans de l'1 de gener de 2023 tots els edificis i aparcaments d'ús no residencial disposessin d'infraestructures mínimes per a la recàrrega elèctrica. Ambdues normes s'emmarquen dins els compromisos internacionals assumits per Espanya i la Unió Europea en matèria de descarbonització, com el **Pacte Verd Europeu**, que preveu la reducció d'almenys un 55% de les emissions el 2030 i la neutralitat climàtica el 2050.

La finalitat d'aquesta regulació és doble: **garantir l'accés universal a punts de recàrrega i accelerar la transició energètica** en el sector del transport. Sense una xarxa mínima i accessible d'estacions de recàrrega, el desplegament del vehicle elèctric queda bloquejat per la falta d'infraestructura. És a dir, la norma no només pretén complir una formalitat administrativa, sinó **assegurar una condició material essencial per al canvi de model de mobilitat**.

El **Reial decret llei 29/2021** defineix aquestes obligacions com a mínims legals, cosa que permet que les comunitats autònomes o els municipis puguin establir requisits més exigents. Tanmateix, en cap cas es pot estar per sota del que marca la norma bàsica estatal. Per tant, la seva aplicació a Tarragona és immediata i inqüestionable, especialment en els aparcaments de titularitat pública o sota concessió municipal.

Malgrat això, la situació actual dels aparcaments públics de Tarragona està molt lluny del compliment legal. Segons dades facilitades per membres del Comitè d'Empresa de

l'Empresa Municipal de Transports Públics de Tarragona de , les xifres són les següents en aquests aparcaments:

- **Aparcament Saavedra** (383 places): 3 punts de recàrrega instal·lats.
- **Aparcament Av. Catalunya** (363 places): 3 punts de recàrrega.
- **Aparcament Torroja** (324 places): 10 punts de recàrrega.
- **Aparcament Imperial Tàrraco** (182 places): cap punt de recàrrega.
- **Aparcament Hospital Joan XXIII** (485 places): 4 punts, un dels quals no funciona, i només un compleix la normativa.
- **Aparcament Rambla Lluís Companys** (390 places): 2 punts de recàrrega.

D'acord amb el que estableix el Reial decret llei 29/2021, aquests aparcaments haurien de tenir un total de **57 punts de recàrrega operatius** (una per cada 40 places o fracció). Tanmateix, **només se n'han instal·lat 22, i únicament 11 serien plenament operatius i conformes**, fet que representa **un grau de compliment inferior al 20%** del mínim legalment exigít. Aquesta dada posa en evidència un **retard greu i injustificable** en el desplegament de la infraestructura de recàrrega, especialment si tenim en compte que el termini legal va expirar l'1 de gener de 2023.

A més, cal recordar que l'Ajuntament és el **responsable últim de vetllar pel compliment de la normativa**, i no només hauria de ser en aquests pàrquings, sinó en tots els altres que trobem a la ciutat d'ús no residencial. No es tracta d'una qüestió menor: l'incompliment pot comportar sancions administratives i, sobretot, suposa un fre directe al desenvolupament del vehicle elèctric i al compliment dels objectius climàtics municipals.

La manca d'infraestructura de recàrrega pública també té **implicacions socials i econòmiques**. En primer lloc, **discrimina aquelles persones que voldrien optar per un vehicle elèctric, però no disposen de pàrquing privat**, perpetuant una desigualtat d'accés tecnològic i ambiental. I, en segon lloc, **limita la competitivitat de Tarragona** respecte d'altres ciutats que ja disposen de xarxes públiques més denses i operatives.

Per tot això, aquesta moció no només pretén recordar una obligació legal, sinó **reivindicar un compromís polític i ètic** amb la lluita contra el canvi climàtic i amb la modernització de la ciutat. Tarragona ha d'esdevenir una ciutat capdavantera en mobilitat sostenible, i això implica garantir que els nostres aparcaments públics compleixin la llei i ofereixin serveis d'avantguarda als ciutadans.

És necessari un **pla d'actuació immediat**, amb terminis concrets i transparència en la informació, per assegurar que abans de finals de 2025 tots els aparcaments públics de Tarragona compleixin plenament la normativa. Aquesta és una qüestió de **responsabilitat institucional, sostenibilitat ambiental i justícia social**.

Per tot això, el Grup Municipal En Comú Podem Tarragona proposa al Ple l'adopció dels següents:

ACORDS

1. **Que el Govern Municipal de Tarragona compleixi** el article 4 del Reial Decret Llei 29/2021 en tots els aparcaments públics i de propietat municipal de la ciutat, amb un **pla d'adaptació i calendari**.
2. **Realitzar una auditoria tècnica i funcional** dels punts de recàrrega existents, per determinar-ne l'estat i garantir-ne la conformitat amb la normativa, fent públics els resultats.
3. **Incorporar en totes les concessions municipals** d'aparcaments d'us no residencial la clàusula de compliment obligatori de la normativa estatal sobre punts de recàrrega.

CARMONA
MARTINEZ,
ANTONIO
(AUTENTICACIÓN)

Firmado digitalmente por
CARMONA MARTINEZ,
ANTONIO
(AUTENTICACIÓN)
Fecha: 2025.10.09 11:43:36
+02'00'

MOCIÓ QUE PRESENTA EL GRUP MUNICIPAL JUNTS PER CATALUNYA PER GARANTIR L'AUTONOMIA FINANCERA I L'ÚS EFICIENT DELS ESTALVIS MUNICIPALS

Exposició de motius

Els ajuntaments constitueixen la base de l'administració pública i són, per principi de proximitat, l'esglaió institucional més proper a la ciutadania. Són els responsables de gestionar serveis essencials, mantenir l'espai públic i garantir el benestar quotidià dels veïns i veïnes. Aquesta funció de proximitat es tradueix en una responsabilitat directa davant la ciutadania i exigeix, per tant, **autonomia política, financera i organitzativa**.

Aquesta autonomia està reconeguda a la **Carta Europea d'Autonomia Local**, adoptada a Estrasburg el 15 d'octubre de 1985 i ratificada per l'Estat espanyol el 20 de gener de 1988, que en l'article 9 estableix el dret de les entitats locals, dins del marc de la política econòmica nacional, a disposar de recursos propis suficients dels quals puguin disposar lliurement en l'exercici de les seves competències. Aquest principi, malgrat la seva claredat, no s'ha traduït en una realitat efectiva a l'Estat espanyol.

En les darreres dècades, la legislació estatal ha consolidat un **model de finançament centralitzat** que restringeix l'autonomia municipal i condiona la gestió pressupostària dels ajuntaments. Especialment, dues lleis han tingut un impacte profund en el règim local:

- **La Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera (BOE núm. 103, de 30 d'abril de 2012)**, que en l'article 32 estableix que el

superàvit pressupostari de les administracions públiques es destinarà a reduir el nivell d'endeutament net. Aquest precepte, juntament amb la regla de despesa de l'article 12, limita severament la capacitat dels ajuntaments per utilitzar els seus romanents de tresoreria o superàvits en altres finalitats diferents de l'amortització del deute, fins i tot en municipis amb finances sanejades i sense dèficit estructural.

- **La Llei 27/2013, de 27 de desembre, de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local (BOE núm. 312, de 30 de desembre de 2013)**, que va modificar profundament la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, recentralitzant competències i limitant la capacitat dels ajuntaments per prestar serveis més enllà dels estrictament obligatoris. Aquesta norma va suposar un retrocés en el principi d'autonomia local i una ingerència en l'organització pròpia dels ens municipals.

Aquest marc legal ha imposat una **cotilla financera i administrativa** que impedeix als ajuntaments reinvertir els estalvis generats en projectes d'interès públic. En la pràctica, ha convertit molts consistoris amb comptes sanejats en administracions amb recursos bloquejats, impossibilitant que els romanents de tresoreria es puguin destinar a inversions o a polítiques socials de proximitat.

A Tarragona, aquesta situació és especialment evident. L'Ajuntament manté una gestió econòmica rigorosa i una ràtio de deute viu al voltant del 58 %, ja fora de la tutela financera de la Generalitat de Catalunya. Tot i això, la normativa vigent impedeix que el consistori pugui aplicar

amb llibertat els seus estalvis a la millora d'infraestructures, a la modernització de serveis o a la promoció econòmica i social de la ciutat.

L'experiència acumulada dels darrers anys mostra que la bona gestió econòmica dels ajuntaments no s'ha vist compensada amb una major confiança normativa per part de l'Estat, sinó que, per contra, els municipis més responsables són els que troben més obstacles per invertir.

Davant d'aquesta situació, és imprescindible una **reforma integral del sistema de finançament local**, que garanteixi l'autonomia i la suficiència dels ens municipals, que permeti destinar els romanents a inversions útils per a la ciutadania i que reconegui el paper dels ajuntaments com a administració essencial del país. Catalunya comença a cada ajuntament, i per això aquests han de disposar de la màxima llibertat en la seva gestió econòmica. Aquesta reforma ha estat reclamada per totes les entitats municipalistes, com l'Associació Catalana de Municipis (ACM), la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies (FEMP); i ha estat objecte de debat al **Senat**, on el passat 7 d'octubre de 2025 es va aprovar una moció impulsada per **Junts per Catalunya** que insta el Govern de l'Estat a flexibilitzar la regla de despesa i a reformar la normativa en un termini de sis mesos.

L'Ajuntament de Tarragona, com a capital de demarcació i com a referent, té el deure de reclamar un **finançament just, estable i respectuós amb l'autonomia local**, en línia amb els principis europeus i amb el dret a la bona administració.

Per tot el que ha estat exposat, es proposa al Ple de l'Ajuntament de Tarragona l'adopció dels següents

ACORDS

1. **Instar el Govern de l'Estat a modificar la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera, i la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, amb els objectius següents:**
  - a) Permetre que els ajuntaments destinin els seus **romanents i superàvits pressupostaris a inversions financerament sostenibles o projectes d'interès general**, garantint que els estalvis de Tarragona reverteixin directament en la ciutat i en la seva ciutadania.
  - b) Flexibilitzar i simplificar la presentació dels **Plans Econòmics i Financers (PEF)** per als municipis amb gestió sanejada, eliminant tràmits innecessaris i reconeixent la seva responsabilitat pressupostària.
  - c) Revisar la **regla de despesa** per adaptar-la a la normativa europea i excloure'n les despeses extraordinàries derivades d'emergències socials, econòmiques o mediambientals.
  - d) Reforçar el paper de la **intervenció municipal** com a òrgan de control i garantia, considerant suficients els seus informes per autoritzar usos puntuals dels romanents.
2. **Reclamar una reforma global del sistema de finançament local**, que asseguri la suficiència financera i l'autonomia de gestió dels ajuntaments, incorpori mecanismes de compensació per la pèrdua d'ingressos derivada de la reforma de la plusvàlua

municipal i del retorn de l'IVA suportat pels ens locals, i contempli la possibilitat d'un **mecanisme de condonació parcial del deute municipal** per als consistoris amb comptes equilibrats.

3. **Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya** a defensar davant l'Estat un **nou model de finançament local** basat en la responsabilitat fiscal, la cooperació institucional i el respecte a la Carta Europea d'Autonomia Local.
4. Demanar la definició d'una **nova fórmula de càlcul de la Participació en els Tributs de l'Estat (PTE)** que tingui en compte l'evolució de les despeses municipals, permeti increments automàtics per cobrir els augments de les despeses de personal i garanteixi el finançament dels serveis impropis assumits pels municipis.
5. Traslladar aquests acords al Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, al Ministeri de Política Territorial, al Govern de la Generalitat de Catalunya, a la Federació de Municipis de Catalunya (FMC), a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) i als grups parlamentaris del Congrés i del Senat.

A Tarragona, a la data de la signatura electrònica.

SENDRA VELLVE - Firmado digitalmente por
SENDRA VELLVE JORDI
JORDI MIQUEL - MIQUEL - 39660597H
39660597H - Fecha: 2025.10.09
19:51:50 +02'00'

Jordi Miquel Sendra i Vellvè

Portaveu del Grup Municipal Junts per Catalunya

Sra. Judith Gómez García, Portaveu del Grup Municipal de VOX a l'Ajuntament de Tarragona, davant el Ple corporatiu comparec i exposo: Que de conformitat amb el que es disposa en l'article 46.2 e) de la Llei 7/85 de 2 d'abril, reguladora de les bases del Règim Local, a l'empara del que s'estableix en l'article 97 del Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, i tenint en compte el que s'estableix en el Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament de Tarragona, eleva al Ple de l'Ajuntament de Tarragona, corresponent al mes d'octubre del 2025, la següent moció:

MOCIÓ PER A LA CREACIÓ D'UN ESPAI MUNICIPAL DE REFERÈNCIA PER A LES PERSONES AMB DISCAPACITAT A TARRAGONA.

EXPOSICIÓ MOTIUS

La dignitat humana i el respecte pels drets fonamentals són pilars essencials d'una societat democràtica i justa. El col·lectiu de persones amb discapacitat, no obstant això, continua sofrint vulneracions constants d'aquests drets, tant en l'accés als serveis bàsics com en la seva participació en la vida social, educativa i laboral. Aquesta situació atempta contra la seva integritat física i emocional, per tant, els priva de viure amb igualtat real d'oportunitats.

Malgrat aquesta realitat, l'Ajuntament de Tarragona ha prioritzat en els últims anys la creació i promoció de serveis vinculats a l'agenda feminista i LGTBI als quals s'han destinat recursos econòmics, espais públics i visibilitat institucional. Aquests projectes, que responen a una narrativa ideològica concreta, han ocupat espais i pressupostos que podrien i haurien d'haver-se destinat a col·lectius que enfronten dificultats més greus, com és el cas de les persones amb discapacitat i les seves famílies.

Les persones amb discapacitat i les seves famílies es veuen obligades a gestionar múltiples dificultats —burocràtiques, educatives, econòmiques i emocionals— sense una xarxa de suport visible, accessible i compromesa. En aquest context, les institucions públiques tenen l'obligació moral i legal de generar respostes concretes que respectin i promoguin els drets humans, assegurin la seva protecció integral, i facin efectiva la igualtat d'accés als serveis i recursos.

Aquesta falta de sensibilitat institucional genera una doble injustícia: d'una banda, es visibilitzen i promouen constantment unes causes polítiques ideològiques, mentre que, d'altra banda, s'invisibilitzen les necessitats reals d'un col·lectiu que cada dia ha de lluitar contra barreres físiques, socials i econòmiques. Les famílies i les persones amb discapacitat no necessiten discursos ideològics ni simbolismes, sinó solucions concretes que els permetin viure amb dignitat i poder accedir a una educació adaptada a les seves necessitats, a recursos de suport i a oportunitats laborals reals. A més, cal assenyalar que l'estigmatització social que encara pes sobre les persones amb discapacitat té un impacte directe en la seva identitat i en la seva manera de relacionar-se amb l'entorn. Aquesta estigmatització es veu alimentada per una falta de coneixement considerable sobre totes les dimensions de la discapacitat: sovint es redueix a tòpics i simplificacions que invisibilitzen l'esforç constant que realitzen aquestes persones i les seves famílies per a sostenir el seu dia a dia.

Les famílies i els afectats no sols han d'afrontar les seves pròpies limitacions o condicions, sinó que també carreguen amb les barreres físiques (falta d'accessibilitat a espais públics, transports i serveis) i les barreres socials (prejudicis, indiferència i absència de recursos adequats). Aquesta doble càrrega

suposa una discriminació encoberta, que continua excloent a un col·lectiu sencer de la plena vida ciutadana. Ignorar aquesta realitat i destinar prioritats polítiques i pressupostàries a altres agendes ideològiques —com s'ha fet amb els punts d'informació i serveis extensos feministes i LGTBI— és una mostra evident de desconexió i falta de responsabilitat institucional. L'Ajuntament no pot continuar donant-li l'esquena a un col·lectiu que viu, cada dia, una lluita silenciosa, però molt més real i objectiva que els discursos identitaris que actualment monopolitzen els recursos públics. Per això, és imprescindible que l'Ajuntament de Tarragona assumeixi la seva responsabilitat institucional i moral, i destini recursos per a garantir la inclusió i el respecte als drets fonamentals de les persones amb discapacitat.

Actualment, Tarragona no disposa de cap espai municipal de referència dedicat exclusivament a atendre, informar i fer visibles a les persones amb discapacitat. Això no només dificulta la seva inclusió, sinó que també amaga una realitat que hauria d'estar en el centre de les polítiques públiques. La creació d'un espai municipal de referència en el quiosc de la Rambla de Lluís Companys és més que una mesura pràctica, és un acte simbòlic que demostra un compromís real amb el col·lectiu. Aquest espai, per la seva ubicació i accés, és idoni per a convertir-se en un punt de referència públic, permanent i útil, que servirà com a punt d'informació, suport i sensibilització, tant per a les persones amb discapacitat i les seves famílies, com per a la ciutadania en general, posant en el centre a aquells que durant massa temps han estat ignorats.

Aquesta proposta no només és una iniciativa de suport sinó un pas necessari cap a la justícia social, el respecte als drets fonamentals i la responsabilitat institucional. Tarragona no pot continuar menystenint les necessitats d'un col·lectiu tan vulnerable mentre destina esforços i recursos a projectes ideològics que no

responen a les necessitats reals dels ciutadans. És hora d'avançar cap a una ciutat que col·loqui en el centre la dignitat i els drets de les persones amb discapacitat, i que demostrï amb fets —no amb discursos— que ningú queda enrere.

Per tot això, exposem els següents

ACORDS

1. Que es destini el quiosc de la Rambla de Lluís Companys o el de la Rambla Nova com a espai municipal de referència per a les persones amb discapacitat.
2. Que aquest espai tingui les funcions de:
  - Punt d'informació i orientació sobre drets, serveis, tràmits i recursos.
  - Espai de visualització i sensibilització per a tota la ciutadania.
  - Punt de suport i derivació per a famílies i persones amb discapacitat.
  - Eina de connexió entre entitats del sector i l'Ajuntament.
3. Que es garanteixi l'accessibilitat universal de l'espai, tant física com comunicativa, i que sigui gestionat amb la participació d'entitats del Consell de la Discapacitat.
4. Que es destini una partida pressupostària específica per a la posada en marxa i manteniment del projecte.
5. Que es reconegui aquest espai com un compromís institucional amb la protecció dels drets, la dignitat i la inclusió real de les persones amb discapacitat, assumint la responsabilitat de posar en marxa solucions adaptades a les necessitats específiques d'aquest col·lectiu i de les seves famílies.

Judit
Gómez
García -
DNI
39715952
N (TCAT)

Firmado
digitalmente
por Judit Gómez
García - DNI
39715952N
(TCAT)
Fecha:
2025.10.09®
09:55:08 +02'00'

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DEL PARTIT POPULAR PER A REACTIVAR I REHABILITAR ELS EDIFICIS DE LA PART ALTA DE TARRAGONA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Tota persona que visita qualsevol ciutat per primera vegada acostuma a adreçar-se al nucli antic, ja que aquest és l'espai del passat, de la memòria col·lectiva. Acabada la Guerra Civil Espanyola, a la Part Alta de Tarragona es concentrava més de la meitat de la població de la ciutat, unes 18.800 persones. Avui dia, en aquesta zona viuen una mica més de 4.000, el 3% de la població. Aquest fenomen s'ha donat de manera similar a molts nuclis històrics d'Espanya.

Als anys 60 i 70 del segle passat, el nucli històric de Tarragona era conflictiu. No arribaven turistes de la manera que ho fan ara. Més endavant es va redactar el pla PEPA (Pla Especial de la Part Alta) que va servir per atraure inversions públiques i privades que van fer possible l'obertura de places, la rehabilitació d'alguns edificis i la construcció d'altres. Moltes entitats de la ciutat es van assentar en l'intent de dignificar-la. Alhora, el Pla Especial Pilat va recuperar la capçalera del circ i va dignificar un dels accessos a la ciutat. Finalment, l'any 2000, es va aconseguir la Declaració del Conjunt Arqueològic de la ciutat com a Patrimoni Mundial. Aquest fort ritme d'inversió i regeneració es va paralitzar amb l'aplicació gradual de la Llei de Patrimoni de la Generalitat de 1993. Des de la forta crisi del 2007 fins avui, les actuacions al nucli històric han estat molt escasses.

L'accelerada degradació del parc immobiliari residencial públic i privat de la Part Alta de Tarragona és un fenomen que sorprèn per l'alt valor dels immobles sans a la zona. I aquesta causa té molt a veure amb les polítiques conservacionistes del Departament de Cultura de la Generalitat respecte del nucli antic que són justament les que impossibiliten la seva adaptació i integració als estàndards actuals de la ciutat, sent la funció residencial la més afectada.

En efecte, la declaració de Tarragona com a "Conjunt Històric Artístic d'Interès Nacional", mitjançant un decret promulgat durant la dictadura franquista l'any 1966, i la posterior aplicació de la Llei del Patrimoni Cultural Català de 1993, que únicament autoritza la reconstrucció d'allò prèviament edificat, configuren un marc normatiu que limita de manera significativa la capacitat d'intervenció municipal a la Part Alta.

TARRAGONA

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA

Aquesta legislació preconstitucional, i les que han arribat posteriorment, ha permès al Departament de Cultura fiscalitzar qualsevol intervenció a qualsevol immoble de la Part Alta segons l'article 35.2. de la Llei.

“Es mantindran l'estructura urbana i arquitectònica del conjunt i les característiques generals de l'ambient i de la silueta paisatgística. No es permeten modificacions d'alineacions, alteracions a l'edificabilitat, parcel·lacions ni agregacions d'immobles, excepte que contribueixin a la conservació general del caràcter del conjunt.”

Actualment, hi ha cases en ruïna, cases en descomposició, edificis sencers buits, immobles que s'han esfondrat i moltes cases molt modestes on, fins als anys vuitanta, residia la població amb menys recursos de la ciutat. Entre altres problemàtiques, el nucli històric en pateix una de especialment greu: la pèrdua de població i la seva baixa densitat. La causa d'aquesta degradació, però, no és el turisme; de fet, el turisme no ha desplaçat ningú. En realitat, la ciutat turística ocupa només una part reduïda del conjunt històric. El problema és que actualment hi viuen uns 4.000 habitants repartits en 2.840 habitatges. A més, hi ha 52 solars sense edificar, buits o parcialment ocupats en un espai urbà consolidat, fet que cronifica la tendència a l'abandonament, segons l'estudi elaborat per la Universitat Rovira i Virgili l'any 2018 sobre la qualitat de l'espai urbà a la Part Alta. El 60% de la superfície del barri correspon a equipaments i sistemes, mentre que el 40% són habitatges privats.

Amb la distribució de població i la situació de l'estat dels edificis de la Part Alta, el mateix estudi indica que fins a una mitjana de més del 20% de la superfície dels espais públics oberts presenten una distribució de la il·luminació pública insuficient, el que provoca que gairebé la meitat dels residents consideren el barri és insegur, ja que més d'un 60% han estat testimonis de baralles, agressions, robatoris i furts i intimidacions i amenaces. Per tant, considerant aquestes dades, la rehabilitació es presenta com una via elemental per recuperar l'esplendor de la Part Alta.

El nucli històric de Tarragona és producte de construccions i destruccions successives al llarg de la seva història. Fins a 16 edificis, molts amb projectes de rehabilitació, segons diferents portals immobiliaris, es troben avui a la venda a la Part Alta sense que les obres s'hagin iniciat.

TARRAGONA

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA

És evident la complexitat de la planificació urbana per regenerar i adaptar els paisatges del passat a les necessitats del present. Els canvis socioeconòmics potents (noves tecnologies, globalització del consum i del turisme) obliguen a replantejar-se la funcionalitat dels centres històrics. Entre les postures conservacionistes i les reformadores caldrà estudiar cada cas.

L'espai públic és el revers de l'espai edificat, que es modela amb l'edificació. Carrers estrets, amb poca llum i aire, espais públics reduïts i amb poques possibilitats d'albergar altres activitats complementàries a l'ús residencial intens, són una realitat urbana que cal solucionar. Cal millorar la qualitat de vida per mantenir la ciutat antiga viva i potenciar alhora l'ús residencial, amb mètodes de buidatge o esponjament urbà a punts clau per articular una xarxa d'espais públics que millorin el teixit urbà i l'edificació. El nucli històric no s'ha de convertir en un desert històric.

Així mateix, per la seva extraordinària importància, s'ha d'executar el Pla Pilat completament, en la cerca dels mecanismes i el finançament per fer-ho. De la mateixa manera, la llei de Patrimoni preveia que les propietats inserides al Nucli Històric d'Interès Nacional estaven exemptes d'IBI i les obres que s'escometessin exemptes d'ICIO, però això mai no ha estat així.

És fonamental impulsar la rehabilitació del parc antic d'habitatge que disposem a la Part Alta, però també al conjunt d'Espanya. L'objectiu és que totes les construccions més antigues es puguin recuperar mitjançant la rehabilitació i que surtin al mercat com més aviat millor, tal com recull el Pla Estatal d'Habitatge que planteja el Partit Popular. La renovació, la reconversió o la modernització dels habitatges han de ser una estratègia elemental i que, a la vegada, actuarà com a motor de dinamització econòmica. En aquest sentit, tot aquest pla ha d'anar acompanyat del foment de les línies de finançament competitives i una fiscalitat adequada per fomentar la rehabilitació com a mesura urgent per fer front al problema de l'habitatge.

Per tots els motius exposats anteriorment, el Grup Municipal del Partit Popular presenta al Consell Plenari de l'Ajuntament de Tarragona les següents:

PROPOSTES D'ACORD

PRIMERA: Incloure en el nou POUM, previ estudi i d'acord amb la Generalitat, els instruments i accions necessàries que permetin regenerar el parc edificatori del nucli històric a través de la rehabilitació.

TARRAGONA

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA

SEGONA: Modificar les ordenances fiscals per tal de graduar l'ICIO a les obres a la Part Alta en funció del seu volum i abast.

TERCERA: Agilitzar els tràmits de concessió de llicències de rehabilitació i de prospeccions arqueològiques per fomentar la rehabilitació d'habitatges a Tarragona.

QUARTA: Instar l'Ajuntament i la Generalitat a tenir una millor i més àgil coordinació en la tramitació dels expedients de rehabilitació d'edificis.

CINQUENA: Comunicar al Cadastre que apliqui el coeficient L en la seva quantia més favorable a totes les propietats declarades Conjunt Històric Artístic pròpiament dit i no només a les catalogades.

Maria Mercè Martorell

Portaveu del Grup Municipal del Partit Popular

A Tarragona i a la data de la signatura electrònica

María Mercedes
Martorell Comas
- DNI 39684913T
(AUT)

Firmado digitalmente
por María Mercedes
Martorell Comas - DNI
39684913T (AUT)
Fecha: 2025.10.09
13:05:27 +02'00'

MOCIÓ PER A LA INSTAL·LACIÓ D'UNA CÀMERA DE VIGILÀNCIA A L'ILLA DE CONTENIDORS DE LA ZONA DE MAS D'EN PASTOR

Exposició de motius

Els veïns de la urbanització Mas d'en Pastor venen observant, des de fa temps, un problema reiterat a la zona destinada als contenidors de recollida de residus. Sovint, persones alienes a la urbanització, procedents d'altres urbanitzacions properes o fins i tot de municipis veïns, dipositen les seves bosses de brossa i estris fora dels contenidors, generant acumulació de residus en l'entorn i focus d'insalubritat i males olors, així com un perjudici estètic i ambiental per als residents i una sobrecàrrega en el servei municipal de neteja.

Aquesta situació vulnera les normes de convivència i gestió de residus del municipi i, a més, suposa una falta de civisme cap als veïns que compleixen la normativa. Davant aquesta reiteració de fets i la dificultat d'identificar els infractors, es fa necessària l'adopció de mesures eficaces de control i prevenció.

Acords

Per tot això, es proposa al Ple de l'Ajuntament de Tarragona l'adopció dels següents acords:

- 1 – Col·locar una càmera de videovigilància a l'illa de contenidors de Mas d'en Pastor, que permeti identificar a les persones que dipositin residus de manera indeguda.
- 2 – Que la càmera estigui connectada al sistema municipal de control, garantint el compliment de la normativa vigent en matèria de protecció de dades.
- 3 – Realitzar campanyes informatives per recordar als veïns i les poblacions limítrofes les sancions previstes per dipositar indegudament els residus.
- 4 – Reforçar la vigilància periòdica en la zona fins a l'efectiva instal·lació de la càmera.

MOCIÓ PER REVERTIR LES RETALLADES EN PROFESSIONALS D'INTEGRACIÓ I EDUCACIÓ SOCIAL A L'ÀMBIT EDUCATIU

El 2022 el Departament d'Educació va crear el *Programa temporal de mesures orientades a mitigar els efectes de la complexitat socioeconòmica i cultural en els resultats de l'acció educativa* (ACORD GOV/163/2022, de 2 d'agost).

Aquest programa tenia com a objectiu suplementar amb professionals d'atenció educativa l'activitat que es porta a terme en els centres docents que, per les característiques socioeconòmiques, culturals o d'entorn de les famílies integrants de la comunitat educativa, conformen un entorn de complexitat. D'aquesta manera es pretenia garantir l'equitat en l'accés a l'educació, i prevenir la desvinculació i l'abandonament escolar.

El Programa es va posar en marxa el setembre de 2022 i finalitzava el 31 d'agost del 2025. Va incorporar als centres educatius de més complexitat educadors i educadores socials, integradors i integradores socials i tècnics i tècniques d'educació infantil:

Grup/nivell	Cos o categoria	Dotacions
B18	Diplomat/ada educador/a social	85
C1	Integrador/a social	340
C1	Tècnic/a especialista en educació infantil	98

A finals de juliol d'enguany la Conselleria d'Educació va crear el *Programa temporal per impulsar la perspectiva orientadora i social als centres educatius* (Acord de Govern GOV/199/2025, de 29 de juliol).

Aquest Acord preveu reduir de 85 a 60 el nombre d'educadores educadors socials, i de 340 a 240 el nombre de tècniques i tècnics d'integració social a les escoles i instituts de més complexitat educativa de Catalunya, respecte al Programa de suport a la complexitat que es va posar en marxa el 2022, la qual cosa suposa una retallada del 25% dels recursos que es destinaven a aquests centres educatius: 23% menys d'educadores i educadors socials i 30% menys d'integradores i integradors socials.

Aquests professionals han esdevingut figures estratègiques en els equips docents de les escoles i instituts de més complexitat educativa, que amb el seu suport i acompanyament poden dur a terme actuacions d'atenció, reforç i suport a l'alumnat amb més vulnerabilitat. La no continuïtat o les retallades deixaran sense efecte el treball fet fins ara i repercutiran negativament en l'atenció a l'alumnat, i per tant en la qualitat de l'educació.

La substitució del programa anterior per l'actual prova pilot qüestiona la tasca constant i sostinguda d'aquests professionals que ja han demostrat la utilitat i la necessitat de comptar amb aquesta figura que crea vincle entre les famílies i el centre educatiu i treballen objectius clau com la convivència, la inclusió, la prevenció i la participació.

Per tots els motius exposats anteriorment, el GM d'Esquerra Republicana de Catalunya/AM a l'Ajuntament de Tarragona proposa al ple l'adopció dels següents acords:

PRIMER. Demanar a la Conselleria d'Educació que rectifiqui l'Acord de Govern GOV/199/2025, de 29 de juliol i retorni a les ràtios establertes al *Programa temporal de mesures orientades a mitigar els efectes de la complexitat socioeconòmica i cultural en els resultats de l'acció educativa*, i en conseqüència garanteixi la continuïtat immediata de tots els professionals que han ocupat les places suprimides.

SEGON. Que en la revisió de l'esmentat Programa i la formulació de la nova proposta hi participin tant les direccions dels centres com els representants de les famílies i els serveis comunitaris col·laboradors, així com els representants sindicals i membres del col·legi d'educadores i educadors socials.

TERCER. Que la nova planificació prevegi l'estructuració definitiva de la figura de l'educador/a social i d'integrador/a social dins el sistema educatiu, amb presència a tots els centres públics de Catalunya on s'estimi necessari.

QUART. Fer arribar aquest acord a la Presidència de la Generalitat de Catalunya, a la Presidència del Parlament de Catalunya, a la Consellera d'Educació, als sindicats de l'àmbit educatiu, al Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya així com a tots el centres educatius del municipi.

Firmado digitalmente por

Xavier Puig Andreu - DNI

47761101Z (SIG)

Fecha: 2025.10.07 12:40:59

+02'00'

MOCIÓ PER LA MILLORA DE LA PRESTACIÓ CUME (CURA DE MENORS AFECTATS PER CÀNCER O MALALTIA GREU)

La prestació per la cura de menors amb càncer o malaltia greu (CUME) és una ajuda de la Seguretat Social destinada a pares, mares o tutors legals que necessiten reduir la seva jornada laboral per poder tenir cura directa, contínua i permanent d'un menor amb una malaltia greu que requereix hospitalització o tractament mèdic de llarga durada. La reducció de jornada ha de ser, com a mínim, del 50% i pot arribar fins al 99,99% de la jornada habitual. La CUME és un subsidi que compensa la pèrdua d'ingressos i permet mantenir el vincle amb la feina, alhora que es garanteixen les cures necessàries al menor.

Aquesta prestació és una eina fonamental de conciliació familiar i laboral, que alleugereix la pèrdua d'ingressos que suposa reduir la jornada en situacions tan delicades. Permet que les famílies no hagin de triar entre la cura del seu fill o filla i la seva estabilitat econòmica. Tanmateix, la realitat mostra que la prestació és encara molt desconeguda. Moltes famílies, per manca d'informació o per l'escassa difusió institucional, desconeixen la seva existència i, davant el diagnòstic d'una malaltia greu del menor, es veuen abocades a decisions extremes: reduir la jornada sense percebre cap ajuda o deixar la feina. Aquesta situació genera un gran patiment personal i econòmic i accentua la desigualtat entre les famílies que tenen accés a la informació i les que no.

Quant a l'edat, el límit general per accedir-hi és de 18 anys. Recentment, s'han introduït ampliacions: es pot reconèixer la prestació fins als 23 anys quan la malaltia hagi estat diagnosticada abans de la majoria d'edat, i fins als 26 anys en casos de discapacitat igual o superior al 65%. Tot i aquestes ampliacions, encara queden fora molts casos en què persisteix una necessitat de cures constants un cop complerts els 18 anys.

El llistat de malalties reconegudes és un altre dels grans obstacles. El catàleg actual és limitat i deixa fora moltes situacions que requereixen cures constants. Famílies amb infants amb trastorns del neurodesenvolupament, malalties neurològiques rares o cròniques que necessiten tractaments de llarga durada poden quedar excloses simplement perquè la seva malaltia no apareix al catàleg oficial. Per exemple, els trastorns de l'espectre autista de nivell 3 requereixen dedicació i suport permanent, però no estan explícitament contemplats.

Una altra de les dificultats que presenta la CUME és amb relació a les condicions pel seguiment i els tràmits administratius i burocràtics que requereix. La prestació

es concedeix inicialment per un mes i és prorrogable sempre que es mantingui la necessitat de cures, acreditada amb informe mèdic. Actualment, el sistema de pròrrogues preveu un primer període d'un mes, una primera ampliació de dos mesos i posteriors pròrrogues cada quatre mesos. Aquesta renovació constant i l'obligació d'aportar informes mèdics reiterats genera angoixa i incertesa per a famílies que ja viuen situacions límit. Les pròrrogues haurien de ser més llargues i adaptades a la realitat de cada malaltia, evitant que els familiars hagin de justificar constantment allò que és evident: que el seu fill o filla continua necessitant cures.

Finalment, també hi ha un elevat desconeixement de la prestació per l'escassa difusió que es fa des de l'administració pública. Sovint els serveis mèdics no informen de l'existència d'aquest ajut per a la cura i la conciliació, així com tampoc ho acostumen a fer les empreses quan els treballadors sol·liciten una reducció de jornada no retribuïda. Aquesta falta d'informació perjudica els més vulnerables i cal establir l'obligació d'informar per garantir que cap família deixi escapar un dret essencial.

La CUME és una eina molt valuosa, però per tot l'exposat es fa evident la necessitat de fer millores substancials perquè compleixi realment el seu objectiu: que cap família es vegi obligada a escollir entre cuidar un fill o filla amb malaltia greu i mantenir la feina i els ingressos. Com a institucions públiques, tenim el deure d'acompanyar i protegir aquestes famílies en els moments més difícils de les seves vides, assegurant que la prestació arriba a tothom que la necessita.

Per tot això, el Ple de l'Ajuntament de Tarragona acorda:

1. Instar el Govern de l'Estat a modificar la regulació de la prestació CUME en els següents termes:
  - 1.1. Mantenir l'ajuda mentre existeixi la necessitat de cures, ajustant els límits d'edat en funció de la malaltia o, si escau, suprimint-los en aquelles malalties permanents que no els requereixin.
  - 1.2. Ampliar el llistat de malalties reconegudes, incloent-hi trastorns i malalties cròniques que requereixin cures continuades, i flexibilitzar els criteris d'accés.
  - 1.3. Reduir la freqüència de les revisions mèdiques obligatòries i ajustar-les en funció de la malaltia.
  - 1.4. Establir l'obligació de les empreses a informar sobre la prestació a tots aquells treballadors susceptibles d'acollir-s'hi.

2. Traslladar aquest acord al Parlament de Catalunya i al Congrés dels Diputats per al seu coneixement i tramitació.
3. Traslladar aquests acords a tots els departaments i serveis municipals, al Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional, a tots els sindicats de treballadors, a les federacions i associacions de veïnes i veïns de Tarragona i a les entitats i associacions que formen part del Consell Municipal de Salut i del Consell Municipal de la Discapacitat.

Firmado digitalmente por
María Josefa López García
- DNI 39719898W (AUT)
Fecha: 2025.10.07
12:24:40 +02'00'

María José López García

Consellera del Grup Municipal d'ERC a l'Ajuntament de Tarragona

S'adjunta el text de les mocions incorporades a l'ordre del dia del Consell Plenari de data 17 d'octubre de 2025 i que són les següents:

18. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/68-G124:

Moció presentada per la consellera no adscrita, la Sra. Elvira Vidal Sensi, per al reconeixement de Caridad Barraquer per la seva tasca en la salvaguarda del Bosc de la Marquesa.

19. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/66-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal Tarragona en Comú Podem per a exigir el compliment de la normativa sobre punts de recàrrega per a vehicles elèctrics en aparcaments públics.

20. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/69-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal Junts per Catalunya per a garantir l'autonomia financera i l'ús eficient dels estalvis municipals.

21. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/65-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal VOX per a la creació d'un espai municipal de referència per a les persones amb discapacitat a Tarragona.

22. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/67-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal del Partit Popular per a reactivar i rehabilitar els edificis de la Part Alta de Tarragona.

23. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/64-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya per a la instal·lació d'una càmera de vigilància a l'illa de contenidors de la zona de Mas d'en Pastor, elaborada per l'Associació de veïns Mas d'en Pastor.

24. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/62-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya per a revertir les retallades en professionals d'integració i educació social a l'àmbit educatiu.

25. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/63-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya per la millora de la prestació CUME (cura de menors afectats per càncer o malaltia greu).

A Tarragona, a la data de la signatura electrònica

La cap de servei d'Ordenació Corporativa i Administrativa
Josefina Díaz Parra